

anstilles, maatte komme til den Overbeviisning, at der ikke igjennem en saadan Lov som denne vil paahyrdes Statskassen en Udgift, som i mange Henseender maatte kunne genere, saa turde det dog være mig forbeholdt enten selv eller igjennem min Collega at komme til nærmere Underretning om de Størrelser, der vil kunne være Tale om, forinden jeg definitivt erklærer mig. Der er iøvrigt en Omstændighed, som jeg strax skal gjøre opmærksom paa, en Betænkelse, som ikke vil være undgaaet flere af de Herrer's Opmærksomhed, som have deeltaget i Finantslovens Behandling, og det er denne, at, forsaavidt der skulde være Spørgsmaal om i den allernærmeste Tid at kunne disponere over 300,000 Rb. contant, vilde det være forbundet med ikke liden Vanskelighed for Finantserne at skaffe dette Beløb tilstede, idet det allerede har sin Vanskelighed uden temmelig betydelige Offre at skaffe den contante Sum tilstede, som er nødvendig for at fyldestgjøre de Diemed, hvortil Summer ere bevilgede igjennem Finantsloven. Jeg skal imidlertid erkende, at der ikke er nogen stor Sandsynlighed for, at Begjæringerne om Laan vilde kunne vælte ind paa een Gang, og at det altsaa vel vil være muligt og ved nærmere Overveielse vil vise sig, at de Betænkelse, jeg nævner i saa Henseende, ikke have Stort at betyde. Jeg finder forøvrigt Anledning til at bemærke, at det er mig bekjendt, at min Collega for Tiden har et Circulaire ude i Landet for at skaffe sig Oplysning om den Maade, hvorpaa Loven af 19de Februar 1861 har virket, og jeg antager, at man ikke lettelig vil kunne komme til noget Overflueligt i dette Forhold, forinden disse begjærte Oplysninger, som ere indkaldte til den 1ste Februar 1869, ere komne tilstede. Men een Ting vil jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, og det er, at det mulig turde vise sig ikke at være nogen stor Tjeneste, som her paatænkes viist de betegnede Fæstefamilier, idet det aabenbart og meget naturligt vil svække vedkommende Godseiers moralske Ansvar ligeoverfor disse Fæstefamilier, naar de vide, at der igjennem Lovgivningen er aadnet en Vej til at komme dem tilhjælp paa anden Maade, og da navnlig igjennem

Statskassen. Jeg troer at burde sige, at efter, hvad der er blevet mig meddeelt, har der hidtil ikke foreligget noget Tilfælde, hvor ikke Godseieren har sørget for paa en eller anden Maade at forsørge den Familie, som maatte fraslytte den Gaard, der var bleven bestemt til Inddragelse under Hovedgaarden. Videre finder jeg ikke Anledning til at sige i dette Dieblit.

Krabbe: Da Indenrigsministeren paa Grund af Familieanliggender har maattet være fraværende under denne Forhandling, finder jeg det meget naturligt, at der ikke fra Regeringens Side vil kunne finde videre Forhandling Sted om Sagen idag. Vi kunne ogsaa uden Risiko overlade Forhandlingen til et saa talrigt Udvalg som Fæstendvalget, hvortil jeg antager, at Thinget vil henvise denne Sag. Jeg vil blot ligeoverfor den høitærede Finantsminister tillade mig at bemærke, at naar jeg nævnte som Resultat af en ganske viist ikke meget fast Beregning, at det Antal af Fæstefamilier, som kunne være interesserede i at begjære Laan efter dette Lovforslag, vil være omtrent Hundrede, maa den høitærede Minister dog erindre, at disse hundrede Familiers Begjæring om Laan ingenlunde kunne falde ind paa een Gang; de ville naturligvis først indkomme efterhaanden, i Særdeleshed paa Grund af det naturlige Forhold, der ligger i de forskjellige Fæstere's Alder. — Med Hensyn til, at den høitærede Minister saa bestemt urgerede, at de Oplysninger, jeg havde givet, vare saa ufuldstændige, skal jeg blot bemærke, at dette ganske viist er Tilfældet, men der kan for Diebliffet ikke skaffes fuldstændigere Oplysninger tilveie; Grundlaget for dem er det Materiale, den høitærede Ministers Collega selv har leveret, og jeg troer, at Indenrigsministeren i dette Dieblit slet ikke kan levere noget andet end det, her er leveret.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 53 Stemmer.